

Motion till riksdagen 2009/10:C422

av **Betty Malmberg (m)**

Bostadsanpassningsbidrag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att effekterna av lagen (1992:1574) om bostadsanpassningsbidrag snarast bör utvärderas och revideras.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bostadsanpassningsbidrag inte ska kunna utgå för anpassningsåtgärder understigande 1 000 kr.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bostadsanpassningsbidrag inte ska kunna utgå för åtgärder i flerbostadshus som är yngre än tio år.

Motivering

Den som är funktionshindrad har rätt till ett ekonomiskt bidrag för att anpassa sin bostad så att han eller hon kan leva ett självständigt liv i eget boende. Detta är mycket viktigt och regleras i lagen (1992:1574) om bostadsanpassningsbidrag m.m. Bidraget ska täcka skäliga kostnader för anpassningen och det är kommunerna som har ansvar för och beslutar om bidraget. Det är också kommunerna som står för kostnaderna. Boverket gör varje år en uppföljning av bidragen för bostadsanpassning som visar att trenden med stadigt ökande bidrag håller i sig.

Enligt Boverkets rapport Bostadsanpassningsbidragen 2008 uppgick samhällets kostnader för anpassningar till 959 miljoner kronor. Det innebär att ökningstakten mattats av något men också att bidragen som utbetalas årligen når en nivå på nästan 1 miljard kronor. Förvisso blir antalet "äldre äldre" i vårt land fler, vilket är en positiv utveckling som vi ska känna stolthet och glädje över. För självklart är det rätt och riktigt att fler på detta sätt får hjälp att under längre tid klara sitt boende på egen hand och därmed får chans att personligen ha möjlighet att välja sitt boende. Det som oroar är dock att bo-

Fel! Okänt namn på

stadsbeståndet samtidigt blir yngre utan att det märks på antalet utförda bostadsanpassningar. Idag utförs en stor andel av åtgärderna i relativt nya fastigheter, byggda 1995 eller senare. Om fastighetsägarna byggde mer tillgängligt från början skulle många åtgärder inte behöva utföras och stora summor kunna sparas.

Resultatet i rapporten förvånar också genom att hela 61 procent av alla åtgärder som utförs kostar mindre än 5 000 kronor och att hela 17 procent av åtgärderna kostar under tusenlappen. Bara administrationen för att hantera dessa ansökningar måste uppgå till betydande belopp.

Självklart är det inget självändamål att behöva detaljreglera själva bostadsbyggandet i än högre grad. Men onekligen är det så att om vi bygger med högre tillgänglighet redan från början så sparar samhället pengar. Men så länge fastighetsägarna hela tiden kan få ett indirekt bidrag för att åtgärda bristerna i tillgänglighet finns det inget som driver utvecklingen mot bättre anpassade bostäder. Det klingar illa i ett samhälle som har som målsättning att ha byggt bort enklare hinder till år 2010. Är det t.ex. rimligt att 32 procent av de åtgärder som genomförs består i att justera trösklar i nya hus byggda 1995 eller senare? Vi måste ändra fokus och se om vi kan göra mer rätt från början. Effekterna av lagen om bostadsanpassningsbidrag måste därför snarast utvärderas och lagen revideras.

Stockholm den 1 oktober 2009

Betty Malmberg (m)